

APOSTOLISK SUKSESJON

fra St. Trofimus, en av de sytti, frem til i dag

i suksesjonslinjen til

HANS HØYÆRVERDIGHET

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

1. ST. TROFIMUS, EN AV DE SYTTI^{CO}

sendt ut av Kristus blant de sytti omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10,1)

nevnt i Skriften: «Trofimus fra Efesus», St. Paulus' ledsager (Apostlenes gjerninger 20,4; 21,29; 2. Timoteusbrev 4,20)

første biskop av Arles, etter denne kirkens tradisjon

Denne linjen av apostolisk suksesjon strekker seg fra apostelen Trofimus, omkring år 30 e.Kr., til i dag, et tidsrom på 1 996 år per 2026.

St. Trofimus, St. Paulus' ledsager, æres som apostel blant de sytti av den ortodokse kirke, som feirer hans festdag 15. april sammen med apostlene Aristarkus og Pudens, og regner ham blant de sytti apostlene som æres samlet 4. januar. Kirken i Arles regner St. Trofimus som sin grunnlegger og første biskop, sendt fra Roma, slik pave St. Zosimus skrev i år 417 e.Kr., og ærer ham som St. Paulus' disippel; Den romersk-katolske kirke feirer festdagen for St. Trofimus av Arles 29. desember.

Kirkenes tradisjoner spriker når det gjelder hans senere liv. Den ortodokse tradisjonen beretter at St. Paulus' ledsager gav sitt liv i Roma under Nero, mens kirken i Arles regner ham som biskopen som grunnla den; og St. Gregor av Tours plasserte omkring år 590 e.Kr. Trofimus' misjon til Arles på 200-tallet.

Vigslene til bispeembetet skjedde, fra den ene til den neste, gjennom kirkene som er nevnt nedenfor.

Noen av biskopene i denne linjen æres også som helgener. Merkene ved navnene deres gjelder bare livets hellighet. De har ingen betydning for gyldigheten av noen vigsel: hver biskop som er oppført, har sin plass i suksesjonen på like fot, enten han æres som helgen eller ikke.

St. Helgen: en som en kirke offentlig ærer fordi vedkommende har levd et liv i heroisk hellighet og nå er hos Gud, og hvis minne den holder i hevd i sin kalender. I oldkirken ble helgener anerkjent gjennom tilrop fra de troende og deres biskoper; senere gjennom formell kanonisering i den romersk-katolske kirke og glorifisering i den ortodokse kirke.

Sal. Salig: i den romersk-katolske kirke en som er saligkåret, det formelle trinnet som går forut for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig av den romersk-katolske kirke.

CO Æres som helgen av både den romersk-katolske og den ortodokse kirke.

Rød Martyr: en som gav sitt liv for troen.

Kirkene er ikke alltid enige om hvem som er helgen. Én kirke kan ære en person som en annen ikke ærer, og merkene viser hvilken kirke som ærer hver enkelt.

ARLES

Bispetet i Arles i Gallia, grunnlagt av St. Trofimius.

Biskopene av Arles fra Dionysius, som etterfulgte ham, til Virgilius. Fra dette bispetet mottok St. Augustin bispevigsel for sin misjon til England.

2. Dionysios	80
3. Regulus	85
4. Felicissimus	100
5. Gratus	120
6. Ambrosius	145
7. Martinus	170
8. Ingenuus	180
9. Augustinus	200
10. Hieronymus	220
11. Savitius	230
12. Marcianus	240
13. Viktor	250
14. Marinus	270

15. Martinus II	270
16. Nicasius	330
17. Valentinus	342
18. Saturninus	354
19. Crescentius	365
20. Concordius	380
21. Constantinus	392
22. Heros	410
23. Patroclus	422
24. St. Honoratus ^{CO}	426
25. St. Hilarius ^{CO}	438
26. Ravennius	449
27. Leontios	463
28. Aeonius	493
29. St. Caesarius ^{CO}	502
30. Auxanius	542
31. St. Aurelianus ^{CO}	546
32. Sapaudus	556

33. Licerius	586
34. St. Virgilius ^{CO}	588

CANTERBURY

Bispetet i Canterbury, grunnlagt av St. Augustin, som pave St. Gregor den store sendte for å bringe evangeliet til engelskmennene i 597.

35. St. Augustin av Canterbury ^{CO}	597
36. St. Laurentius ^{CO}	604
37. St. Mellitus ^{CO}	619
38. St. Justus ^{CO}	624
39. St. Honorius ^{CO}	627
40. St. Deusdedit ^{CO}	655
41. St. Theodoros av Tarsus ^{CO}	668
42. St. Brihtwald ^{CO}	693
43. St. Tatwine ^{CO}	731
44. St. Nothelm ^{CO}	735
45. Cuthbert	740
46. St. Bregowine ^{CO}	759
47. Jaenberht	766
48. Æthelhard	793
49. Wulfred	805
50. Feologild	832
51. Ceolnoth	833
52. Æthelred	870
53. Plegmund	890
54. St. Athelm ^{CO}	914
55. Wulfhelm	923
56. St. Oda ^{CO}	942
57. St. Dunstan ^{CO}	960
58. Æthelgar	988
59. Sigeric	990
60. Ælfric	995
61. St. Ælfheah ^{CO} <i>Martyr</i>	1006

62. Lyfing	1013
63. Æthelnoth	1020
64. Eadsige	1038
65. Robert av Jumièges	1051
66. Stigand	1052
67. Lanfranc	1070
68. St. Anselm ^C	1093
69. Ralph d'Escures	1114
70. William de Corbeil	1123
71. Theobald av Bec	1139
72. St. Thomas Becket ^C <i>Martyr</i>	1162
73. Richard av Dover	1174
74. Baldwin av Forde	1185
75. Reginald Fitz Jocelin	1191
76. Hubert Walter	1193
77. Stephen Langton	1207
78. Richard le Grant	1229
79. St. Edmund Rich ^C	1234
80. Sal. Bonifatius av Savoia ^C	1245
81. Robert Kilwardby	1273
82. John Peckham	1279
83. Robert Winchelsey	1294
84. Walter Reynolds	1313
85. Simon Mepham	1328
86. John Stratford	1333
87. Thomas Bradwardine	1349
88. Simon Islip	1349
89. Simon Langham	1366
90. William Whittlesey	1368
91. Simon Sudbury	1375
92. William Courtenay	1381
93. Thomas Arundel	1396
94. Henry Chichele	1414
95. John Stafford	1443

96. John Kemp	1452
97. Thomas Bourchier	1454
98. John Morton	1486
99. Henry Deane	1501
100. William Warham	1503
101. Thomas Cranmer	1533

DEN ENGELSKE KIRKE

Etter reformasjonen, biskopene i den engelske kirke, hver vigslet av den biskopen som står oppført foran ham.

102. John Scory	1551
103. Matthew Parker	1559
104. Edmund Grindal	1559
105. John Whitgift	1577
106. Richard Bancroft	1597
107. George Abbot	1609
108. George Montaigne	1617
109. William Laud	1621
110. Brian Duppa	1638
111. Gilbert Sheldon	1660

112. Henry Compton	1674
113. William Sancroft	1678
114. Jonathan Trelawny	1685
115. John Potter	1715
116. Thomas Herring	1738
117. Frederick Cornwallis	1750
118. John Moore	1775

AMERIKA

Fra William White, som ble vigslet til biskop i Lambeth-palasset i 1787 for Kirken i De forente stater, til de biskopene som har ført denne suksesjonen frem til i dag.

119. William White	1787
120. Benjamin Treadwell Onderdonk	1830
121. Samuel Allen McCoskry	1836
122. William Edward McLaren	1875
123. William Montgomery Brown	1898
124. Wallace David de Ortega Maxey	1927
125. Nils Bertil Alexander Persson	1986
126. Samuel Guido, Jr.	2004

127.

GARLAND F. BYERS, JR.

2013

FELLES SUKSESJON MED ERKEBISKOPEN AV CANTERBURY

Den nåværende erkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally, og biskop Byers har den samme linjen av apostolisk suksesjon felles fra St. Trofimus ned til Thomas Herring (vigslet til biskop i 1738; erkebiskop av Canterbury 1747–1757). Med egne hender vigslet erkebiskop Herring de biskopene som begge linjene nedstammer fra: i linjen til erkebiskop Mullally, Robert Hay Drummond, i 1748; i linjen til biskop Byers, Frederick Cornwallis, i 1750.

DE HELLIGE ORDENER

Ordinasjon

17. august 2008, ved håndspåleggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevigsel

20. april 2013, ved håndspåleggelse under feiringen av den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen holdt til hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator

Hans Høyærverdighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer

Biskop Bradley A. Varvil

Biskop Michael Byus

Biskop James Thompson

Attestene for ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er gjengitt på siden [Om biskopen](#).

TJENESTE

Vigslet til biskop 20. april 2013 innenfor Lutheran Orthodox Church, Inc., der han senere tjente som erkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers har ikke lenger noen tilknytning til dette samfunnet.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt av Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

St. Trofimus, romansk skulptur, 1100-tallet, klostergangen i St. Trophime, Arles. Foto: SiefkinDR, via [Wikimedia Commons](#), frigitt til fri bruk av fotografen; beskåret og skalert fra originalen.